Hvala vam, žene

Hvala vam
što nosite život pod srcem
i što ga nosite i onda
kad je težak.

Hvala vam
za ruke koje kuhaju, brišu suze,
previjaju rane i miluju čela.
Za umor koji nitko ne vidi,
a Bog ga vidi.

Hvala vam
što ste tiha snaga obitelji,
svjetlo u kući,
toplina kad zahladi,
glas razuma kad se podignu oluje.

Hvala vam
što često molite kad drugi zaborave,
što vjerujete kad drugi posumnjaju,
što ostajete kad bi bilo lakše otići.

Majko –
ti si prvo lice ljubavi koje dijete upozna.
U tvome zagrljaju uči što znači sigurnost.
U tvojoj molitvi uči što znači vjera.

Suprugo –
ti si srce doma,
most pomirenja,
oslonac kad dođu brige.

Bako –
ti si pamćenje obitelji,
krunica koja ne prestaje,
tiha straža nad onima koje voliš.

Djevojko –
tvoja čistoća snova,
tvoja nada i tvoje srce
dar su ovome svijetu.

Ženo koja nosiš križ samoće,
razumijevanja koje izostaje,
borbe koju drugi ne vide –
nisi zaboravljena.

Tvoja vrijednost ne mjeri se pljeskom,
nego Božjim pogledom.

Hvala vam za župu –
za cvijeće na oltaru,
za pjesmu u zboru,
za kolače na susretima,
za vjeronauk, za Caritas,
za svaki tihi „Evo me“.

Hvala vam za ovaj svijet –
jer bez vas bi bio hladniji,
tvrđi,
siromašniji za nježnost.

Neka vas Bog ojača
kad ste umorne.
Neka vas zagrli
kad se osjećate same.
Neka vam vrati stostruko
svaku suzu i svaku žrtvu.

Jer žena nije slabost.
Žena je dar.
Žena je stup.
Žena je srce koje kuca za druge.

Hvala vam.
I neka vas Bog blagoslovi danas i u sve dane vašega života.

Amen.